

W dniu 7 listopada 2000 roku premierowe posiedzenie Komitetu Biłgorajskiego na dobre zapoczątkowało nasze partnerskie relacje. Jako symbol tej przyjaźni przekazuję burmistrzowi Januszowi Rosłanowi płytę z diorytu, ozdobioną herbami Biłgoraja i Crailsheim.

Jeszcze dłużej niż partnerstwo miast istnieje partnerstwo szkolne pomiędzy Liceum im. Organizacji Narodów Zjednoczonych w Biłgoraju i Gimnazjum im. Alberta Schweitzera w Crailsheim: 17 kwietnia 1996r. na zaproszenie Gimnazjum im. Alberta Schweitzera do Crailsheim przyjechało 40 polskich uczniów. Tego samego roku odbyła się rewizyta 38-osobowej grupy uczniowskiej z Gimnazjum im. Alberta Schweitzera i Gimnazjum w Gerabronn. Realizację tych wyjazdów zawdzięczamy dwóm osobom: Panom Marianowi Klecha i Wolfowi Späthowi. To właśnie oni 20 lat temu powołali do życia wspomnianą współpracę obu szkół. W przemówieniu wygłoszonym z okazji 10 rocznicy partnerstwa pomiędzy naszymi miastami Pan Wolf Späth początki wymiany wspominał słowami, które z chęcią zacytuje:

„W 1995 roku, we wtorek po Festynie Ludowym, do mojego gabinetu w szkole pan Salinger przyprowadził burmistrza Oleszczaka i dalsze 3 osoby z Biłgoraja, by namawiać mnie do rozpoczęcia wymiany z polską szkołą. Pan Oleszczak nalegał nieprzerwanie, nie dając mi dojść do słowa, i w końcu mnie przekonał. Namówienie rady pedagogicznej do zawarcia partnerstwa ze szkołą w Polsce nie było rzeczą trudną. Dyskusyjna pozostawała jedynie bliskość ukraińskiej

granicy. Wykorzystałem argument, że najlepsze gimnazja prowadzą wymiany z odległymi szkołami. Odległość do francuskiego Pamiers na granicy z Hiszpanią, gdzie również wymiana szkolna poprzedziła partnerstwo miast, wynosi 1250 km, zatem 1200 km do Biłgoraja nie brzmiało tak tragicznie.”

O tym, że owe 1200 km faktycznie nie brzmiały tragicznie, mogły się w ostatnich latach regularnie przekonywać kolejne grupy uczniów. 17 kwietnia 2016 roku obchodziliśmy 20-lecie pierwszej wizyty biłgorajskich uczniów w Crailsheim. Od momentu rozpoczęcia wymian wzięło w nich udział ok. 1450 uczniów.

W przytoczonym przeze mnie cytacie z przemówienia pana dyrektora Spätha pojawia się osoba, bez której dziś prawdopodobnie nie moglibyśmy cieszyć się liczącą już 16 lat przyjaźnią naszych miast. Na długo przed jednogłośnie poparciem Traktatu Partnerskiego z Biłgorajem przez Radę Miasta Crailsheim w lutym 2000 roku, osoba ta inicjowała spotkania i wymiany pomiędzy oboma miastami.

Wszystko zaczęło się w 1994 roku wraz z budową oczyszczalni ścieków w Biłgoraju, projektem, który miejscowy inwestor realizował we współpracy z firmą Schumacher (obecną firmą Pall) z Crailsheim. Przy okazji nawiązania współpracy gospodarczej ówczesny burmistrz Stefan Oleszczak wyraził wolę współpracy komunalnej. Pan Manfred Salinger pośredniczył w tych kontaktach, jak również w nawiązaniu pierwszych kontaktów z Biłgorajem. Pod koniec 1994 roku do Crailsheim po raz pierwszy przyjechała oficjalna delegacja Biłgoraja z Panem Oleszczakiem na czele.

Jako osoba zaangażowana w partnerstwo od samego początku, rzekłbym nawet, zaangażowana nawet zanim zostało ono zawarte, pan Manfred Salinger aktywnie promuje wszelką działalność na rzecz partnerstwa i porozumienia pomiędzy obywatelami naszych miast. Od momentu powołania do życia Komitetu Biłgorajskiego w 2000 roku Manfred Salinger jest nie tylko jego prezydentem, lecz pomimo licznych podróży zawodowych aktywnie wspiera wspólne przedsięwzięcia. Dla wielu osób pan Salinger jest ucieleśnieniem idei polsko-niemieckiego pojednania. Oprócz obowiązków tłumacza nieustannie pełni funkcję ambasadora w trakcie wyjazdów do Polski i odwiedzin gości w Crailsheim. Manfred Salinger towarzyszy każdej delegacji z Crailsheim podczas odwiedzin w Biłgoraju i jako pośrednik – nie tylko językowy – jest dla nas wszystkich nieodzownym atutem. Za każdym razem stara się poprzez swoje pomysły przygotować bardzo pouczające i ciekawe wyjazdy. W czasie regularnych odwiedzin Biłgorajan w Crailsheim za każdym razem opiekuje się polskimi grupami.

W uznaniu zasług Manfreda Salingera, „serce i duszę naszego partnerstwa“, 16 czerwca 2001 roku nagrodzono w Biłgoraju tytułem „Honorowy Obywatel Miasta“. 10 lat później, 13 grudnia 2011 roku, premier Badenii-Wirtembergii uhonorował jego zaangażowanie przyznając mu „Medal Staufenów“. My „czas oczekiwania“ na kolejne osiągnięcie skracamy o połowę. Nadeszła odpowiednia pora, aby to miasto Crailsheim odwdzińczyło się Manfredowi Salingerowi za wieloletnie zaangażowanie.

Niniejszym pragnę w dzisiejszym dniu odznaczyć „Złotym Horafem“ trzy osoby, które w szczególny sposób przyczyniły się do pojednania między naszymi narodami. Normalnie odznaczenia dokonałbym w Crailsheim, lecz świadomie dokonuję tego aktu w Biłgoraju, chcąc w ten sposób podkreślić, jak ważne jest dla nas to partnerstwo.

Chciałbym teraz prosić o wystąpienie pana Salingera, pana Klechę i pana Spätha celem ich uhonorowania.